

“Tôi thích được gọi là một đạo diễn đặc biệt”- Việt Tú từng chia sẻ như vậy Ý thức về sự khác biệt của Tú không phải ở trong vẻn vẹn một câu nói, mà trong từng công việc Tú đã làm. Một đạo diễn ăn khách của đời sống biểu diễn, rất trẻ, năng động, cá tính, và không bao giờ chịu sa chân vào cái cũ, cái mòn. Tú “giá trị” đến mức, có ca sĩ sẵn sàng dời kế hoạch lại cả năm, chỉ để chờ Tú có thời gian làm đạo diễn cho chương trình của mình.

Việt Tú học kèn clarinet từ nhỏ, cũng không lấy gì làm xuất sắc. Riêng cái sự học, Tú là nỗi thất vọng lớn của cha mẹ. Ham chơi, ngỗ ngược, không muốn gò mình trong một khuôn khổ nào, Tú làm cha mẹ nhiều khi mất ăn mất ngủ. Theo đuổi âm nhạc không thành, Tú học đạo diễn, theo nghề của cha. Rồi chợt vật Tú cũng tốt nghiệp Trường Sân khấu điện ảnh, một gương mặt xoàng trong rất nhiều gương mặt sinh viên sáng giá, thậm chí có danh có tiếng ngay từ lúc còn ngồi trên ghế nhà trường. Rồi Tú vào làm việc ở đài Truyền hình, trong vai trò một đạo diễn. Và cũng chẳng bao lâu sau, Tú dời bỏ công việc là một cán bộ mẫn cán của Đài, chọn làm một đạo diễn tự do. Người như Tú, ngay từ nhỏ, đã ngại những gì gò bó, khuôn thước. Nhưng ở xứ ta, làm nghề gì cũng vậy, chọn lấy tự do không ràng buộc nghĩa là đã chọn lấy một mạo hiểm. Một lựa chọn chênh vênh. Và phải là người hoặc điên rồ, hoặc rất tự tin về chính con đường của mình thì mới dám lựa chọn như vậy. Không rõ khi rời bỏ một công việc ngon lành mà rất nhiều đạo diễn trẻ mới ra trường như Tú mơ có được, Tú có tự tin không. Nhưng phần lớn những người thân, và những người đã biết Tú, đều thấy lo lắng. Ví dụ câu chuyện liên quan đến ca sĩ Trần Thu Hà. Hồi Tú mới chỉ đang là sinh viên đi thực tập, Hà đã được mọi người biết đến. Hai người vốn là bạn học thời nhạc viện, nên không lạ gì nhau. Thấy Tú lảng xảng ở chỗ đang quay chương trình ca nhạc, Hà mới hỏi: “Cậu làm gì ở đây?”. Tú bảo, tới đây để làm đạo diễn quay clip ca nhạc cho Hà. Vốn chẳng lạ gì khả năng âm nhạc của Tú, Hà lạnh lùng bảo: “Học như cậu mà cũng làm được clip ca nhạc á”. Kể lại chuyện này, Tú cười tít, lại còn xác nhận thêm, không chỉ cô bạn cùng trường Trần Thu Hà, mà bất kỳ ai thời điểm đó cũng đều nghi ngờ khả năng nghệ thuật của Tú.

Một anh chàng như thế, hoàn toàn có thể rơi tõm đầu đó trong đời sống biểu diễn vốn khắc nghiệt và vô tình, nghiệt ngã trong đào thải. Tú có thể không còn dấu vết, nếu không thực sự nỗ lực và hiểu mình muốn gì. Có năm thất nghiệp, Tú phải sống nhờ bằng tiền của vợ. Nhưng cũng chính thời gian “ăn bám vợ” này đã dạy cho Tú một bài học, rằng nếu một nghệ sĩ mà không sống và lo cho gia đình được, thì có lẽ nên chuyển nghề. Tú cũng nhận thức rất rõ rằng phải thành một điều gì đó trong nghệ thuật, hoặc là mất tích, làm một nghề bình thường nhất. Trong cơn tự vấn bản thân, Tú hiểu rằng, ước mong trở thành một đạo diễn là ước mong cháy bỏng nhất của mình. Tuy nhiên, để đi từ không tới có là quá khó khăn. Thậm chí Tú cũng không biết phải bắt đầu từ đâu nữa. Nhưng, vận may đã mỉm cười với Tú. Vận may ấy có lại có liên quan tới cô bạn ca sĩ Trần Thu Hà. Live show “Nhật thực” của Hà Trần “rơi” vào tay đạo diễn trẻ vô danh Việt Tú. Nhìn lại, chính Tú cũng không hiểu vì sao khi đó Hà Trần lại dám đánh cược trao một chương trình tâm huyết của cô cho một anh chàng không tên tuổi như vậy. “Trước đó tôi đã chờ đợi sẽ có lúc mình được làm một cái gì đó thực sự đặc biệt, nhưng không ngờ nó đến sớm thế. Rất may là nhạc sĩ Ngọc Đại và Trần Thu Hà không đặt một yêu cầu hay áp lực gì cho tôi cả. Áp lực hoàn toàn tự thân, rằng âm nhạc của họ là một thứ đặc biệt không giống ai. Tôi sẽ phải làm một live show không giống ai. Những gì đã thể hiện ở “Nhật thực” là hoàn toàn bản năng, tôi nghĩ sao thì làm thế, không hề có chút kinh nghiệm hay tính toán chuyên nghiệp nào cả”.

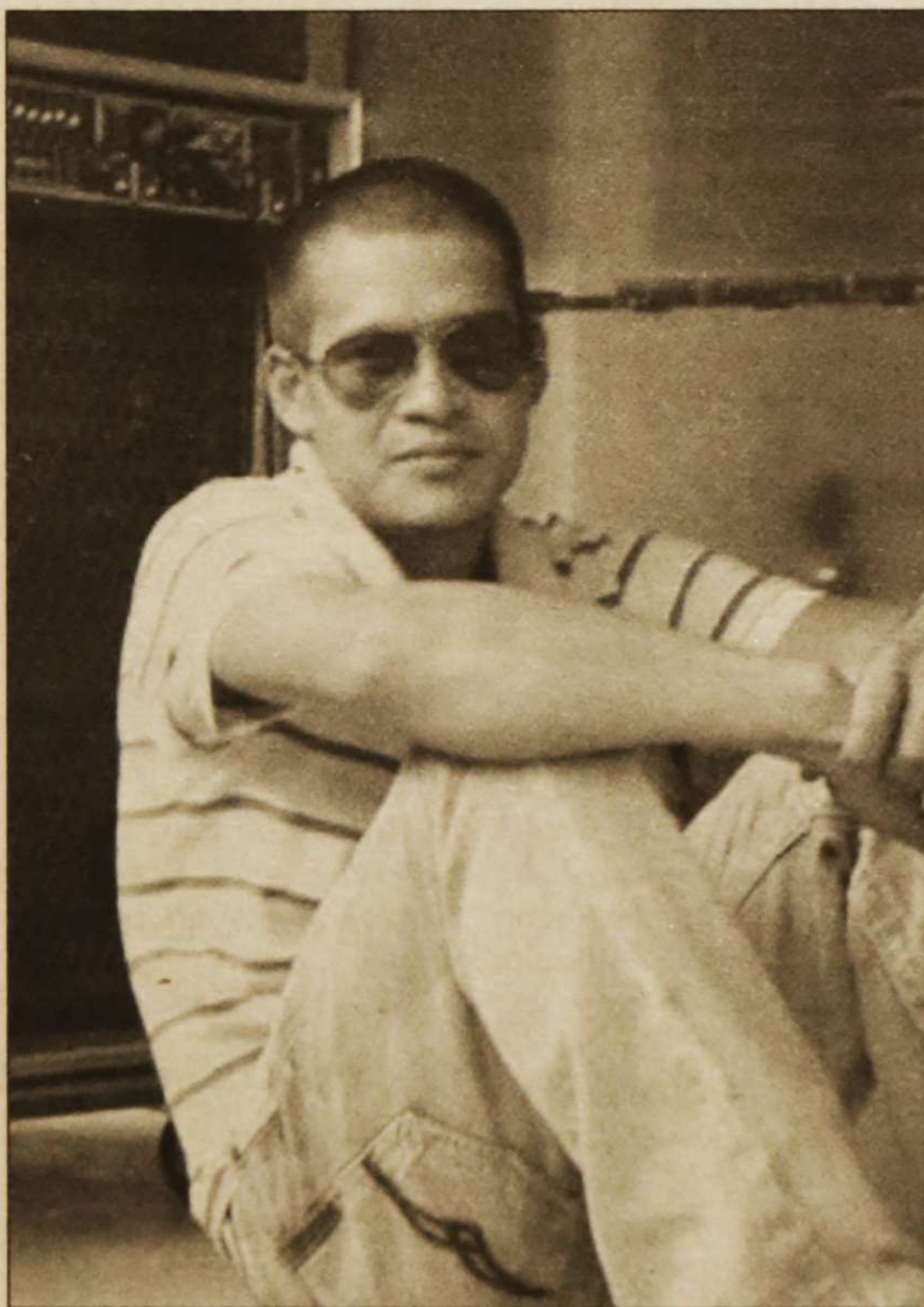
“Nhật thực” thành công, tạo ra một cơn gió lạ trong đời sống âm nhạc và đời sống biểu diễn thời điểm nó diễn ra. Nó là một mở đầu đầy may mắn cho Việt Tú trong vai trò một đạo diễn. Tú bắt đầu hình dung về con đường mình sẽ đi và những cánh cửa dần dần hé mở. Ngay từ những chương trình đầu tiên, Việt Tú đã ý thức về sự khác biệt của mình. Tú đưa nghệ thuật video art vào các chương trình biểu diễn từ rất sớm, nhất là sau chuyến xuất ngoại đến Mỹ đầu tiên vào năm 2003. Càng tìm hiểu Tú càng mê nghệ thuật đương đại, trong các lĩnh vực trình diễn. Trước Tú, đã có rất nhiều đạo diễn đàn anh thành công trong nghề đạo diễn các chương trình ca nhạc. Tú trân trọng họ, nhưng Tú xác định phải đi đường khác. Trong rất nhiều chương trình sau này Tú làm, như live show của các ca sĩ, các chương trình ca nhạc trên truyền hình, từ “Con đường âm nhạc” tới “Không gian âm nhạc”, tới “Bài hát yêu thích”... Tú đều cố gắng thổi vào đó

VIỆT TÚ ĐẠO DIỄN

HỘI QUÂN

một tư duy mới trong yếu tố sân khấu. Tú muốn khán giả xem các chương trình anh làm phải được thưởng thức nhiều hơn các kỹ thuật sân khấu hiện đại. Tú nhấn mạnh tư duy trừu tượng trong sân khấu. Một thời gian dài người xem đã quen với việc sân khấu chỉ để minh họa cho những gì thuộc về nội dung của chương trình. Tú muốn nhiều hơn thế, bằng hiệu ứng của các kỹ năng, kỹ xảo sân khấu hiện đại mà Tú áp dụng. Tú muốn khán giả đến xem một chương trình, họ sẽ cũng tư duy với những người sáng tạo ra nó. Một sự cộng hưởng mạnh mẽ từ các yếu tố sân khấu với nội dung tác phẩm và lao động của người nghệ sĩ biểu diễn. Tất cả sẽ đẩy cảm xúc của người thưởng thức đến cao trào. Và dư âm một đêm biểu diễn để lại trong lòng khán giả bao giờ cũng phải mạnh mẽ hơn, sâu hơn, ám ảnh hơn.

Bây giờ thì Việt Tú đã có mặt giữa đời sống showbiz Việt. Đạo diễn Việt Tú đã là một thương hiệu. Một thương hiệu đẳng cấp. Bất kỳ nhà tổ chức hay nghệ sĩ nào khi giao chương trình cho Tú, nghĩa là có thể yên tâm về chất lượng. Tú cũng rất ý thức về công việc của mình. Tú thường đùa, vì mình thích được nhận những lời khen nên rất sợ những lời khen của chương trình sau không hay hơn những lời khen của chương trình trước đó. Tú nổi tiếng là đạo diễn khó tính. Ngay cả thời điểm khó khăn về kinh tế, Tú cũng không làm chương trình bằng mọi giá. Tú cầu toàn và luôn muốn đưa ra những sản phẩm hoàn hảo. Tú rất sợ những chương trình mĩ ăn liền, cầu thả, nhếch nhác, thiếu ý tưởng. Không bao giờ Tú nhận lời làm một chương trình, nếu Tú không có đủ thời gian tư duy cho nó. Ngay cả một ca sĩ nổi tiếng bậc nhất, nhiều đạo diễn chỉ mơ được làm chương trình cho họ, Tú cũng sẵn sàng từ chối, nếu ca sĩ không dành đủ thời gian cần thiết cho lao động của Tú. Bởi để làm được một chương trình hay, người đạo diễn cần đủ thời gian để tư duy, suy ngẫm. Đó là lý do có nhiều thời điểm người ta thấy Tú mất tích trong đời sống biểu diễn. Không thấy Tú xuất hiện, phát ngôn, tham gia các chương trình. Tú im lặng rời khỏi từ trường của đời sống biểu diễn, lặn vào một góc yên tĩnh nào đó, để tư duy về một công việc mới của mình, chuẩn bị chu đáo cho công việc và các dự án phía trước. Tú nói, Tú không muốn được biết đến bằng những tuyên ngôn bữa bãi, những hình ảnh không có thật về bản thân.

Trong đời sống showbiz, sự nổi tiếng của một người có thể đến bằng nhiều cách. Có những người chỉ sau một câu nói, một hành động cử chỉ, thậm chí một buổi ăn mặc phản cảm, gây sốc, là cũng có thể được biết đến (dù là nghĩa tiêu cực) rồi. Không ít người đã làm tất cả chỉ để được biết đến nhiều hơn, kể cả rêu rúng hình ảnh của mình. Sự hào nhoáng của đời sống biểu diễn là cái bẫy, mà nếu không có một bản lĩnh tốt, một tài năng đủ lớn, thì người ta rất dễ bị sập bẫy danh vọng và có khi phải mất cả đời cứ loay hoay với những giá trị ảo trong đó, không thể trở về với chính mình được nữa. Việt Tú, nhờ bản năng hay nhờ trải nghiệm hay nhờ cả hai, mà luôn ý thức tốt về câu chuyện này. Tôi thích cách tư duy của Tú, khi Tú cất nghĩa về môi trường làm việc. Rằng một người làm việc chuyên nghiệp là một người phải biết thích nghi với môi trường mình hoạt động. Chẳng hạn nếu nhận thấy môi trường nghệ thuật biểu diễn ở ta chưa tốt, thì hãy cố gắng làm tốt nhất phần việc của mình, để góp phần cải thiện môi trường làm việc cho nó chuyên nghiệp dần lên, thay vì ngồi đó kêu ca bất mãn, hay chỉ làm quấy quấy cho xong.

Không có gì là quá khi nói rằng Việt Tú là một hình mẫu đại diện cho một thế hệ đạo diễn trẻ trong đời sống biểu diễn, năng động, hiện đại, ý thức mạnh mẽ về bản thân và dám đối diện với những thử thách. Tú luôn nhìn trực diện vào mỗi câu chuyện nghệ thuật anh tham gia, đưa ra những ý tưởng táo bạo, mạnh mẽ, vừa tôn vinh nghệ sĩ vừa phù hợp và nâng cao thẩm mỹ của công chúng. Chúng ta phàn nàn về trình độ thưởng thức nghệ thuật của công chúng, nhưng thường quên rằng chính những chương trình nghệ thuật kém chất lượng đã kéo thấp thị hiếu của công chúng xuống. Việt Tú quan niệm rằng, hãy “dạy” công chúng một cách tinh tế nhất, nâng cao thẩm mỹ công chúng một cách hiệu quả nhất, bằng chất lượng của mỗi chương trình. Trong nghệ thuật, không có chỗ cho sự cầu thả, nhếch nhác, làm cho xong chuyện. Nghệ thuật là tổng hòa của các giác quan. Một cảm nhận mỹ cảm quan trọng hơn là sự hù dọa. Muốn thế, mỗi người tham gia sáng tạo nghệ thuật hãy lao động đến đáy những khả năng của mình, để cống hiến cho công chúng....

Lại nhắc về sự khác biệt, và mong muốn được gọi là một đạo diễn đặc biệt ở Việt Tú. Đó là một câu chuyện thật khó bắt chước. Vì những “đặc biệt” Việt Tú tạo ra với công chúng không phải ở vẻ bề ngoài sành điệu của Tú. Nó đến từ bên trong, từ lòng tự trọng nghề nghiệp và ý thức không ngừng học hỏi, làm mới mình. Và tất nhiên phải là tài năng nữa. Không có tài năng và hiểu biết thì tất cả những gì một người làm nghệ thuật tỏ ra, phô bày ra, đôi khi đơn giản chỉ là sự cóp nhặt, bắt chước mà thôi. Nói chính xác hơn, nếu không có tài năng và sự ý thức mạnh mẽ về cái Tôi nghệ thuật của mình, cậu học trò cá biệt Việt Tú hôm nào khó mà có thể trở thành một đạo diễn đặc biệt Việt Tú hôm nay...■